

**Győri Ítéltábla**  
**Gf.IV.20.378/2012/5.szám**

A Győri Ítéltábla a dr. Horváth Péter István ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Tomanek Tibor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen küldöttgyűlési határozat felülvizsgálata iránti perében a Győri Törvényszék 2012. szeptember 17. napján kelt G.20.489/2012/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatti előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

**í t é l e t e t :**

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Felhívja a felperest, hogy leletezés terhével 8 napon belül az iratokon 12.000,- (Tizenkettőezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket rójon le, köteles továbbá megfizetni az alperesnek 15 napon belül 20.000,- (Húszezer) Ft másodfokú perköltséget és viselje a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s :**

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyidejűleg a határozat végrehajtásának felfüggesztését elrendelő végzését hatályon kívül helyezte. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 45.720,-Ft perköltséget.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a támadott határozatának meghozatalakor hatályos alperesi Alapszabály 6.1.4. pontja szerint a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik a tagok részére egyéb támogatás jogcímén fizetési kötelezettség és az egyéb támogatások jellegének, mértékének és felhasználásának megállapítása. Ennek értelmében a 4/2012. számú küldöttgyűlési határozat 2012. évre 500,-Ft / hektár összegű hozzájárulást állapított meg. A határozat végrehajtása érdekében az intézőbizottság értesítést küldött a tagoknak a hozzájárulás fizetéséről azzal a figyelmeztetéssel, hogy a befizetés elmulasztása esetén az alperes fizetési meghagyás kibocsátásáról fog intézkedni. A határozat az ellene fennálló jogorvoslati lehetőséget is tartalmazta.

Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában kifejtette, hogy a 2009. évi CXIV. törvény (Vttv.) átfogó módosítására került sor, 2011. március 30-tól a társulati hozzájárulás, mint fogalom a víztársulatok esetében törlésre került, a tag kötelességei közül pedig kikerült az, hogy a közfeladatok ellátásának költségeihez a küldöttgyűlés által megállapított társulati hozzájárulást megfizesse. A víztársulat azonban a társulati hozzájáruláson túl egyéb más forrásokból is biztosíthatja a gazdálkodását, a Vttv. 9. §. (2) bekezdés i.) pontja alapján az Alapszabályban rendezhetik mindazt, amit a küldöttgyűlés szükségesnek tart, míg a törvény 30. §. (1) bekezdés c.) pontja szerint a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik az egyéb támogatások jellegének és mértékének meghatározása.

Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a támadott határozat megszővegezése nem teremtett a tagok számára fizetési kötelezettséget, csupán megállapította a tagi hozzájárulást. Erre figyelemmel nem ütközik a törvény 6. §. (2) bekezdésébe. A 6. §. (1) bekezdés e.) pontja értelmében a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy a határozat az Alapszabály és a jogszabály rendelkezéseinek megfelel-e. Kötelező rendelkezés hiányában a küldöttgyűlési határozat aggálymentes és törvényes. Utalt arra, hogy a tagok számára kötelezettséget az intézőbizottsági határozat teremtett, ennek felülvizsgálatát azonban a felek nem kérték.

A felperes fellebbezésében az ítélet keresete szerint megváltoztatását kérte. Hangsúlyozta, hogy a jogalkotó az egész szabályozási rendszert azért változtatta meg, hogy a tagi hozzájárulás intézményét eltörölje. Emiatt a küldöttgyűlésre telepített hatáskört nem lehet kiterjesztően értelmezni. Az Alapszabály 9.8. pont alatti rendelkezései sem a hozzájárulás jogcímét, hanem az egyéb támogatás jogcímét tartalmazzák. Az intézőbizottsági értesítő önálló határozatnak nem minősülhet. Abban az esetben azonban, ha mégis, úgy a Pp. 3. §. (2) bekezdése értelmében a törvényszéknek a kereseti kérelmet tartalma alapján az intézőbizottsági határozat elleni keresetként is el kellett volna bírálnia, de legalábbis ezen álláspontját a felperes felé intézett felhívással kellett volna közölnie. Ez esetben az ítélet hatályon kívül helyezésének van helye.

Kiemelte, hogy a megszüntetett jogcímenen való határozathozatal semmis.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, figyelemmel arra, hogy a küldöttgyűlés határozata összhangban van a törvény és az Alapszabály rendelkezéseivel.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a jogvita tárgyát képező jogkérdés eldöntéséhez szükséges tényállást feltárta és a kereset elutasításával érdemben helyes döntést hozott, indokait azonban az ítéletábra az alábbiak szerint módosítja.

A 2010. évi XC. törvény - a 38-39. §-ához fűzött miniszteri indokolás értelmében - a vízgazdálkodási érdekeltségi hozzájárulás megszüntetésére irányult, 2011. január 1-jét követően tehát ilyen hozzájárulás fizetésére a tag jogszabályi rendelkezés alapján nem kötelezhető. Ugyanakkor a 2011. március 30-tól hatályos Vttv. 30. §. (1) bekezdés c.) pontja a küldöttgyűlés hatáskörébe utalta az egyéb támogatások jellegének és mértékének meghatározását. Ezt követően a Vttv. 2012. december 28-tól hatályos - a 2012. évi CCXIII.

törvény 65. §-a által beiktatott - 23/A. §. (5) bekezdése a közgyűlés hatásköre alá rendelte a tagok fizetési kötelezettsége mértékének és felhasználásának meghatározását, ekkortól a 30. §. (1) bekezdés c.) pontja értelmében a küldöttgyűlés hatáskörébe már csak az önkéntes befizetésekből származó támogatások felhasználása tartozik. A 2012. évi CCXIII. törvény 62-71. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint a vízitársulat alapszabálya lehetővé - és megszavazás esetén tagjainak kötelezővé - teszi a „tagi hozzájárulás” megfizetését. 2012-ben számos küldöttgyűlésen döntöttek a vízitársula fennmaradásáról és a folyamatos működés biztosításához szükséges forrásokról, azonban a döntéseket a küldöttgyűlések hozták meg. Annak érdekében, hogy a vízitársulatok tagjainak fizetési kötelezettségeiről és a befizetett összegek felhasználásáról ne a küldöttek, hanem minősített szavazással a tagok dönthessenek, a vízitársulatokról szóló törvény módosítása szükséges.

Megállapítható tehát, hogy a jogalkotó a tagot a jogszabály alapján terhelő társulati hozzájárulással kapcsolatos kötelezettség alól felmentette, ezt a kötelezettséget a továbbiakban a jogalkotó kötelező erővel nem kívánta szabályozni, ugyanakkor meghatározásának lehetőségétől a vízitársulatokat nem kívánta megfosztani, azt az összecszerűsége is kiterjedően előbb a küldöttgyűlés, később a közgyűlés hatáskörébe utalta.

A perben támadott küldöttgyűlési határozat megszületésekor a Vttv. 30. §. (1) bekezdés c.) pontja és az ennek talaján álló - 2011. május 4-én módosított - Alapszabály 6.1.4. pontja felhatalmazással szolgált az alperes küldöttgyűlésének arra, hogy az egyéb támogatások jellegének és mértékének meghatározása során egyéb tagi hozzájárulás címén a tagokra nézve fizetési kötelezettséget állapítson meg. A kifejtettekre figyelemmel a támadott határozat nem ütközik sem jogszabályi rendelkezésbe, sem pedig az Alapszabályba, ezért a Vttv. 6. §. (1) bekezdésére alapított felperesi kereseti kérelem nem megalapozott.

Utal arra az ítéletábra, hogy az alperes intézőbizottsága elnöke által küldött fizetési értesítés pusztán fizetési felszólításnak, nem pedig a társulat valamely szerve által hozott határozatnak minősül és így egyrészt nem ez váltja ki a tagok fizetési kötelezettségét, másrészt pedig bírósági felülvizsgálata iránti igény a Vttv. 6. §. (1) bekezdés e.) pontja szerint nem kezdeményezhető.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a fellebbezéssel felmerült költségeinek viselésére, továbbá az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére. Utóbbinak összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg, mely az ÁFA-t is magában foglalja.

Az ítéletábra észlelte, hogy a felperes a fellebbezéséhez az Itv. 39. §. (3) bekezdés c.) pontjában és a 46. §. (1) bekezdésében foglaltakkal szemben csupán 36.000,-Ft fellebbezési illetéket rótt le, ezért a különbözet lerovására az Itv. 74. §. (2) bekezdésében írtakra figyelemmel lelet terhével hívta fel.

Győr, 2013. június 19. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.  
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.. Mészáros Zsolt sk.  
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:  
Kiadó: